

VENDIM
Nr.49, datë 21.11.2011

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	Anëtar i	“	“
Petrit Plloçi	Anëtar i	“	“
Vitore Tusha	Anëtare e	“	“
Sokol Berberi	Anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	Anëtar i	“	“
Admir Thanza	Anëtar i	“	“
Altina Xhoxhaj	Anëtare e	“	“
Xhezair Zaganjori	Anëtar i	“	“

me sekretare Enina Mullaj, më datë 13.9.2011 mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.33 Akti, që i përket:

KËRKUES: Engjëll Allajbej, në mungesë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Drejtësisë, në mungesë; Avokatura e Shtetit, përfaqësuar nga Abaz Deda, me autorizim; Zyra e Përmbarrimit Tiranë, në mungesë.

OBJEKTI: - Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës europiane për të drejtat e njeriut.

- Dëmshpërblimin e dëmit si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor.

BAZA LIGJORE: Neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i Konventës europiane për të drejtat e njeriut.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes, Xhezair Zaganjori, përfaqësuesin e subjektit të interesuar, Avokatura e Shtetit, i cili kërkoi rrëzimin e kërkesës, si dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Kërkuesi ka qenë i punësuar pranë zyrës vendore të Avokaturës së Shtetit, Tiranë me detyrën e Avokatit të Shtetit. Me urdhrin nr.40, datë 27.2.2006 të Avokatit të Përgjithshëm të Shtetit, ai është liruar nga detyra. Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor, Tiranë për shfuqizimin e urdhrin të mësipërm, rikthimin në detyrë dhe dëmshpërblimin për largimin e padrejtë nga detyra.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.3757, datë 26.6.2006, ka vendosur pranimin e pjesshëm të padisë: “Shfuqizimin e urdhrin nr.40, datë 27.2.2006 të palës së paditur; detyrimin e palës së paditur të dëmshpërblejë paditësin me pagën e një viti pune, si dhe dy muaj për afatin e njoftimit.”

Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.978, datë 20.7.2007, ka vendosur: “Lënien në fuqi të vendimit nr.3757, datë 26.6.2006 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.”

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.00-2009-710, datë 13.7.2009 ka vendosur mospranimin e rekursit.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë më datë 12.2.2010 ka vendosur lëshimin e urdhrin të ekzekutimit të vendimit nr.3757, datë 26.6.2006.

Kërkuesi, më datë 8.3.2010, ka depozituar pranë Zyrës së Përmbarrimit, Tiranë kërkesën për ekzekutimin e urdhrin të ekzekutimit. Më datë 24.3.2010, nga Zyra e Përmbarrimit është bërë lajmërimi i palës debitore, Avokaturës së Shtetit, për ekzekutim vullnetar. Pavarësisht lajmërimit, pala debitore nuk e ka kryer ekzekutimin. Për këtë arsye, Zyra e Përmbarrimit, më datë 11.6.2010, ka nxjerrë vendimin për fillimin e

ekzekutimit të detyrueshëm. Pas të gjitha këtyre veprimeve të Zyrës së Përmbarrimit, Tiranë, vendimi gjyqësor i formës së prerë është ende i paekzekutuar.

1. Kërkuasi pretendon se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt, si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm dhe kërkon:

- Konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor;
- Përcaktimin e organit shtetëror përgjegjës për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, metodën dhe afatin e qartë të ekzekutimit të vendimit;

- Dëshmipërblimin shtesë në shumën prej 3.000.000 lekësh për mosekzekutimin e vendimit deri tani;
- Përcaktimin e interesit të papaguar, siç vepron Gjykata Europiane për të Drejtat e Njeriut (GJENDJ).

2. *Subjekti i interesuar, Avokatura e Shtetit*, pranon se vendimi i formës së prerë është ende i paekzekutuar për shkak të mospasjes së fondeve të mjaftueshme për këtë qëllim. Megjithatë, ai parashtrohet se ka filluar ekzekutimi i vendimit të formës së prerë. Për të vërtetuar këtë fakt, ai ka paraqitur urdhërshepenzimin nr.96, datë 18.4.2011, të lëshuar nga Avokatura e Shtetit, nëpërmjet të cilit është bërë pagesa prej 90.000 (nëntëdhjetë mijë) lekësh ndaj kërkuarit. Për këtë arsye, Avokatura e Shtetit kërkon që ky veprim të konsiderohet si shprehje e vullnetit që ka debitori për të shlyer detyrimin ndaj kërkuarit. Ai siguron se shlyerja e detyrimit do të vazhdojë të bëhet me këste, me qëllim plotësimin e detyrimeve ndaj disa kreditorëve njëkohësisht dhe në varësi të buxhetit të akorduar për këtë qëllim nga Ministria e Drejtësisë. Për këtë arsye, ai kërkon mospranimin e kërkesës për mosekzekutim të vendimit tej një afati të arsyeshëm. Në mbështetje të këtij argumenti ai sjell edhe faktin e veprimit me vonesë të kërkuarit, si dhe fillimin e afatit të ekzekutimit pas vendimit të Gjykatës së Lartë dhe jo të Gjykatës së Apelit Tiranë.

II

Lidhur me mosekzekutimin e vendimit brenda afatit të arsyeshëm

Kërkuasi pretendon se, që prej marrjes së vendimit formë të prerë dhe lëshimit të urdhrit të ekzekutimit, ka kaluar një kohë e gjatë, e cila është e pajustificuar për ekzekutimin e vendimit.

Gjykata Kushtetuese (Gjykata) çmon se shteti i së drejtës, si një nga parimet themelore të një shoqërie demokratike, përmban në vetvete detyrimin e autoriteteve publike për të vënë në zbatim urdhërimet ose vendimet gjyqësore të formës së prerë. Në praktikën e saj të vazhdueshme kjo Gjykatë ka mbajtur të njëjtin qëndrim në vendimmarrjen e saj dhe ka pranuar se: “...parimet kushtetuese lidhur me procesin e rregullt ligjor, për të cilin bën fjalë neni 42/2 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të parashikuara në nenin 142/3 të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufi për realizimin e saj... ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjyqimit të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre” (vendimet: nr.43/2007; nr.1/2009; nr.6/2009 të Gjykatës Kushtetuese).

Gjykata thekson se ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze, mund të konsiderohet se individi e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Në këtë fazë duhet të marrin pjesë aktivisht jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar, kur debitori refuzon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij karshi kreditorit. Në raste të tilla mund të thuhet se procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave për rastin konkret, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (vendime: nr.6/2009; nr.13/2010; nr.35/2010; nr.21/2011 të Gjykatës Kushtetuese).

Duke u nisur nga sa më lart, Gjykata e sheh me vend të shqyrtojë veprimet konkrete të kreditorit, debitorit dhe të Zyrës së Përmbarrimit lidhur me afatin kohor të arsyeshëm.

Gjykata vëren se, në bazë të nenit 511 të KPC-së titulli ekzekutiv vihet në ekzekutim me kërkesë të kreditorit. Sipas dosjes gjyqësore, rezulton se Gjykata e Rrethit Gjyqësor, Tiranë, më datë 12.2.2010, ka vendosur lëshimin e urdhrit të ekzekutimit të vendimit nr.3757, datë 26.6.2006. Kërkuasi, më datë 8.3.2010, ka depozituar pranë Zyrës së Përmbarrimit, Tiranë kërkesën për zbatimin e urdhrit të ekzekutimit. Në datë 24.3.2010 nga Zyra e Përmbarrimit është bërë lajmërimi i palës debitore, Avokaturës së Shtetit, për ekzekutim vullnetar. Më datë 11.6.2010, Zyra e Përmbarrimit ka nxjerrë vendimin për fillimin e ekzekutimit të

detyrueshëm. Pra, nga këto fakte rezulton se kërkuesi i është drejtuar Zyrës së Përmbarimit, Tiranë, disa muaj me vonesë. Për këtë arsye, koha nga vendimi i instancës së fundit gjyqësore, pra i Gjykatës së Lartë që mban datën 13.7.2009, e deri në datën kur kërkuesi i është drejtuar Zyrës së Përmbarimit, Tiranë, më datë 8.3.2010, nuk mund të llogaritet si pjesë e afatit kohor për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, pasi në këtë rast shkaku i vonesës është vetë kërkuesi.

Sa i takon veprimeve të debitorit, sipas deklarimeve të subjektit të interesuar, Avokaturës së Shtetit, ky i fundit i paraqet çdo vit buxhetin e tij për miratim Ministrisë së Drejtësisë, e cila bën më pas edhe planifikimin e buxhetit në tërësi të institucioneve në varësi të saj. Këtë gjë ajo e ka bërë nëpërmjet shkresës nr.(s'ka) datë 21.4.2010 për shtesë fondesh për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore. Të njëjtën kërkesë Avokatura e Shtetit e ka paraqitur edhe me shkresën nr.287/2, datë 6.4.2011, si dhe me shkresën nr.343/3, datë 2.6.2011. Ministria e Drejtësisë, me shkresën nr.4073, datë 14.6.2011, ka kthyer përgjigje se Ministria e Financave nuk disponon fonde të pashpërndara me përjashtim të fondit rezervë të Buxhetit të Shtetit. Megjithatë, Avokati i Përgjithshëm i Shtetit, me urdhrin nr.15, datë 15.4.2011, ka urdhëruar zbatimin e vendimit nr.3757, datë 26.6.2006 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë. Më tej, Avokatura e Shtetit, me urdhërshpenzimin nr.96, datë 18.4.2011, ka filluar ekzekutimin e vendimit të mësipërm duke i akorduar kreditorit shumën prej 90.000 (nëntëdhjetë mijë) lekësh. Gjithashtu, është planifikuar nga pala debitorë që të gjitha detyrimet që rrjedhin nga vendimet gjyqësore të parashikohen në buxhetin e shtetit për vitin 2012. Subjekti i interesuar, Avokatura e Shtetit, deklaroi para Gjykatës se shlyerja e detyrimit do të vazhdojë me pjesë, deri në realizimin e plotë të detyrimit që rrjedh nga vendimi gjyqësor i formës së prerë.

Nisur nga sa më sipër, Gjykata konstaton se debitori, Avokatura e Shtetit, ka shfaqur vullnetin se do të plotësojë të gjithë detyrimin ndaj kreditorit sipas përcaktimit të gjykatës brenda një afati të arsyeshëm. Në këtë këndvështrim, Gjykata vlerëson se nisur nga sjella e institucionit debitor që ka për detyrë të ekzekutojë vendimin gjyqësor të formës së prerë nuk konstatohet mungesë vullneti për të mos shlyer pjesën e mbetur të detyrimit që rrjedh nga vendimi gjyqësor i formës së prerë me qëllim realizimin e së drejtës së ligjshme të kreditorit.

Për këtë arsye, Gjykata çmon se nuk ndodhet para cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi procesi i shlyerjes së detyrimit ndaj kreditorit ka filluar dhe po vazhdon. Gjithashtu, Gjykata nuk konstaton veprime që mund të kenë çuar drejt një tejzgjatje të afatit të arsyeshëm për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, ndryshe nga sa pretendon kërkuesi.

PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f e 134/g të Kushtetutës, si dhe të nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Petrit Plloçi, Fatmir Hoxha, Vladimir Kristo, Sokol Berberi, Vitore Tusha, Xhezair Zaganjori, Altina Xhoxhaj, Admir Thanza.